

ถามว่า - ปฏิบัติธรรมแล้วยังมีความรักได้ไหม? ...มาดูคำตอบ..>>>

นำเสนอเมื่อ : 21 พ.ค. 2552

ปฏิบัติธรรมแล้วยังมีความรักได้ไหม

ถาม - ปฏิบัติธรรมแล้วยังมีความรักได้ไหม?

ได้ แต่ต้องปฏิบัติกันเป็นจริงทุกคู่ จะยิ่งรู้ว่ารักที่รุนแรงทั้งความรู้สึกทางกายและทางใจเป็นอย่างไร สำคัญคือแต่ละฝ่ายไม่เป็นกันจริง กับแค่อือศีล ๕ ก็ไม่เข้าใจแล้ววาทืออย่างไร ถือไปทำไม อียาพูดถึงนังสมาธิ เอาสมาธิมาเจริญปัญญากัน

เมื่อทั้งคู่อุจจกรยัสัจ ๒๔ จริงๆ เข้าใจว่าพุทธศาสนาสอนเรื่องทุกข์และการดับทุกข์ เห็นซึ่งว่าจะปฏิบัติธรรมไปเพื่ออะไร ต่างฝ่ายต่างเป็นกำลังของกันและกันเมื่ออีกฝ่ายอ่อนแรงลง ฝ่ายหนึ่งขี้เกียจ อีกฝ่ายก็เตือนให้ขยันตั้งสติ ตั้งสมาธิ ฝ่ายหนึ่งเผลอทำผิด อีกฝ่ายก็สะกิดให้ระลึกได้วาทืออย่างนี้เซแล้ว ต้องทรงตัวใหม่แล้ว

การตั้งกันปฏิบัติธรรมนั้นเป็นการสร้างแรงดึงดูดที่เหนือแรงดึงดูดด้วยกรรมร่วมชนิดอื่นใดทั้งสิ้นทั้งปวง เป็นตัวสร้างความนับถือกันและกันอย่างสูง เป็นตัวสร้างความสมานฉันท์กลมเกลียวที่แนบแน่นลึกลงไปถึงส่วนลึกที่สุดของจิตใจ

แต่คู่อุจจกรยัสัจ ๒๔ ร่วมกันทำบุญใส่บาตร ร่วมกันช่วยเหลือคนและสัตว์ที่ตกทุกข์ได้ยากเป็นนิตย์ ก็ประจักษ์แล้ววาทือความดีที่ทำร่วมกันเป็นสิ่งลึกลับ เป็นเชื่อกรวยรัดที่เหนียวแน่น สร้างความรู้สึกกระลึกถึงกันเ็นทางดีงาม เห็นอีกฝ่ายแล้วเกิดความอ่อนโยนในใจ แต่คู่อุจจกรยัสัจ ๒๔ ตั้งใจถือศีลร่วมกัน ปวารณาตัวให้อีกฝ่ายตักเตือนได้เมื่อเห็นตนเหลว ทำท่าจะต่างพร้อย จะยิ่งเกิดความคิดถึง ความผูกพันลึกซึ้งยิ่งกว่าคู่อุจจกรยัสัจ ๒๔ ร่วมกันไม่รู้จักสืบทอด

ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถสอนอีกฝ่ายให้ตั้งจิตเป็นสมาธิ สร้างตัวฐึ้นมาได้ หรือเป็นสมาธิด้วยกันทั้งคู่มาก่อน เขาที่ภาวนา นังสมาธิร่วมกันเสมอ จะเข้าใจความรักฉันหญิงชายอีกแบบที่ประหลาดมาก แค่อุจจกรยัสัจ ๒๔ โดยไม่ต้องทำอะไร ก็เหมือนเป็นแรงเสริมให้อีกฝ่ายเป็นสุขได้เ็นอย่างน่าแปลกใจ ยิ่งหากแต่ละฝ่ายรู้จักคิด รู้จักพูดจา ก็จะมีมิติของสัมพันธ์ภาพที่หลากหลาย เวลาหนึ่งอาจคุยกันได้มากมายนานพอเรื่อง อีกเวลาหนึ่งอาจรู้จักการอยู่ร่วมกันเ็นสบายๆเพื่อฟังเสียงของใจแต่ละฝ่าย เมื่อคิดอะไรก็เหมือนจะรู้กัน เมื่อขยับนิดหนึ่งก็เหมือนเดาถูกวาทือจะทำอะไร

มีคู่อุจจกรยัสัจ ๒๔ ที่เข้าใจเรื่องการทำสมาธิร่วมกัน เขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องทำนองนี้ออกมาเป็นคั้งเป็นแคว เรื่องก็ไม่ม่อะไรซับซ้อนมากมาย คนที่อยู่คู่อุจจกรยัสัจ ๒๔ เป็นแรงทำลาย แรงที่กดให้อีกฝ่ายตกต่ำก็ได้ หรือจะเป็นแรงเสริมกันให้รู้สึกสูงส่ง ให้เกิดความสุขก็ได้ ยังมีกำลังจิตมากเท่าไร ก็ยิ่งให้ผลบวกกลมกลืนเท่านั้น ทีนี้ถ้าทำสมาธิถึงระดับที่มีกำลังแรง แถมลากจูงกันไปดี นอกจากเสริมกันเ็นทางบวกแล้ว ยังสื่อใจถึงกันได้ เพราะคลื่นจิตเ็นสำนึกและเหนือสำนึกสานกันเ็นที่ไกลบ่อยๆนั่นเอง จึงไม่น่าแปลกใจถ้าฝ่ายหนึ่งพบเรื่องน่าย็นตีมาก อีกฝ่ายที่อยู่ไกลออกไปก็สามารถสำนึกกัน

ถ้ามองในมุมมองของผู้ที่ต้องการพ้นทุกข์จากสังสารวัฏจริงๆ การอยู่ร่วมกันและปฏิบัติธรรมร่วมกันก็มีผลเสียร้ายกาจอยู่อย่าง นั่นคือถ้าปฏิบัติไปไม่ถึงขั้นปลดขอกเกี่ยวให้จิตแยกจากอุปาทานได้แล้ว จะมีความติดเนื้อต่อใจกันชนิดแยกจากกันไม่ได้ เมื่อเย็นรวมกันถึงที่สุด ก็รอนแรงตามครรลองโลกด้วยกันที่สุดเช่นกัน จะสลบชั่วคราวนเย็นเป็นช่วงเป็นพักเหมือนพายเรือในอ่าง หนีไปไหนไม่รอด เสียเวลาในช่วงก่อนแก้ตัวไปกับวิถีโลกเป็นสิบๆปี หรืออาจชวนกันอธิษฐานขอไปนิพพานกันในชาติอื่นไปเลย

ในมุมมองของผู้เห็นรูปนามเป็นทุกข์ การอยู่ตัวคนเดียว ปฏิบัติธรรมโดยลำพัง เทียบไปอย่างสันโดษเอกา นับเป็นความสุขอันประเสริฐแท้ แต่เมื่อยังของอยู่ ยังสงสัยอยู่ ยังอยากในรสอยู่ จะเรียกรูขี้วัวก็ไม่ใช่เรื่องเสียหาย แต่ตั้งใจไว้ดีๆ มองหน้าคูรักเราแล้วอธิษฐานไว้ว่า อยู่ด้วยกันแล้วจะมีทุกข์ใดปรากฏ ก็ขอให้เป็นบทเรียน ผลักดันให้ปรารถนาดับทุกข์จนสนิท เมื่ออยู่รวมกันจริงๆแล้วเกิดเหตุการณ์แล้วร้าย หรือพลาดพลั้งตกทุกข์สาหัสประการใด จะได้มีภาคหนึ่งระลึกว่าเราเคยเตรียมใจรับเรื่องนี้มาก่อน จะใช้ทุกข์นี้เป็นบทเรียนไปนิพพาน และพยายามแก้ปัญหาด้วยน้ำใจเมตตา ปรารถนาแก้กูกุลกัน ไม่แก้ปัญหาด้วยการเพิ่มปัญหา

การได้คู่ครองที่ประเสริฐ ดึงกันไปดีนั้นยากแสนยาก แต่ถ้าหาได้ก็ควรหา อย่ายึดถือกันที่หน้าตา เพราะหน้าที่ฉาบบังความเลวไว้นั้นนานไป همینได้ แต่ใบหน้าเรียบสงบที่อาบด้วยความดีงามนั้นหอมหวานไม่เปลี่ยนแปลงเลย

<http://larndham.net/narupan/PantipSakajcha02.htm>